

Arrels empordaneses i vocació universal

L'editorial Llibres del Segle, tot i que reivindica les arrels empordaneses, té vocació universal. Publica entre set i vuit títols l'any i és devota de la poesia. Marta i Roger Costa-Pau han heretat l'esperit crític del pare, Manuel Costa-Pau, i són editors de tarannà clàssic. El seu catàleg té joies que enriqueixen el pòsit literari del país. És una editorial que dona l'oportunitat de llegir algunes grans obres oblidades o marginades de la cultura occidental i fins i tot de la nostra pròpia tradició literària.

MERCÈ SIBINA > Text

«**U**n lluitador de la cultura d'ànima lliure». Així és com defineixen el seu pare a les xarxes socials els fills de l'escriptor, editor, traductor i activista empordanès Manuel Costa-Pau després de la mort d'aquest. I els fills, la Marta, periodista, i en Roger, poeta i crític literari, són els que segueixen el llegat i l'esperit guia del pare a l'editorial Llibres del Segle. La feina d'editor li han vist exercir des de casa, amb un tarannà clàssic, de quan els editors treballaven colze a

colze amb l'autor, debatent el llibre paraula a paraula, amb reunions abraonades però amb respecte i admiració que acabava convertint-se en amistat consolidada.

Quan el pare va decidir que volia culminar la seva ambició d'escriure, Llibres del Segle ja tenia un camí molt marcat per la preeminència de la poesia. Tota una proesa i una declaració d'intencions. Les tres col·leccions poètiques de l'editorial tenen noms tan evocadors com «Culip», que honora la cala magnètica del cap de Creus, «Balbec», en coedició amb Cafè Central, i

«Poesia al Cànter». Segons Roger Costa-Pau, aquest és un moment en què no es pot deixar de publicar poesia. «Els poetes perden sempre les guerres inicialment, però les guanyen a la llarga. El món el fan els poetes, perquè mai no moren, sempre són vius. I a les llibreries també són l'últim reducte, la prestatgeria que resisteix el vaivé despotista de les novetats; allà no t'expulsen del món», diu.

>> Roger i Marta Costa-Pau, editors de Llibres del Segle.

CLAUDI VALENTÍ

La col·lecció de narrativa, «Què us Diré», és una picada d'ullet a una expressió recurrent del cronista Ramon Muntaner. Hi trobem títols referencials, com els tres volums de *La traïció dels líders*, de Lluís Maria Xirinacs, un llibre esgotat, silenciats políticament i amb una portada d'alta volada d'Antoni Tàpies. Inclou també l'obra literària de Manuel Costa-Pau, com la trilogia *Janna* (2011), *Diana Palmer* (2015) i *Íngrida-Àfrica*, aquest últim publicat de manera pòstuma. De Costa-Pau també es prepara una revisió de *Turistes sirenes i gent del país*, que el 1967 va provocar un gran impacte, i *Mont perdut*, del 1955, que incorporarà poemes inèdits. En aquesta col·lecció destaca *El pacifista que pretenia volar una discoteca*, de Joan Gasull, la història de tres joves empordanesos sotmesos a un consell de guerra sumaríssim acusats de terrorisme per un intent frustrat d'atemptat amb dinamita contra Tiffany's. I *La Girona pecadora*, de Gerard Bagué, un treball agosarat sobre la prostitució del barri xino que va rebre la beca 8 de març de l'Ajuntament de Girona.

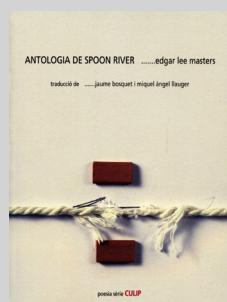
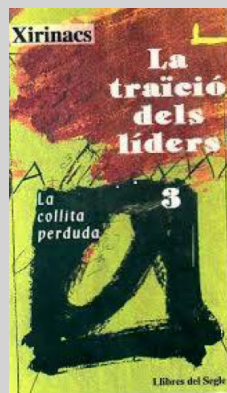
L'editorial també publica llibre juvenil, a la col·lecció «Norfeu», que inclou les obres guardonades amb el Premi Ciutat d'Olot. I una col·lecció singular en aquests temps de presses és «Mot d'Obra», concebuda per a assajos sobre arts visuals i literatura.

Cal destacar que Llibres del Segle brinda l'oportunitat de llegir algunes grans obres oblidades o marginades de la cultura occidental, com ara la primera traducció completa en llengua catalana de la monumental *Antologia de Spoon River*, d'Edgar Lee Masters. I aquest any publicarà *Autoretrat d'un mirall convex*, del poeta americà John Ashbery, mort l'any passat.

Per ajudar-los a navegar en aquest mar de monstres gegantins, la Marta i en Roger tenen companys de viatge a qui demanen l'opinió, còmplices com l'historiador Enric Pujol.

Llibres del Segle solca el complicat panorama editorial del país amb coordenades fixes, molta energia al molí i amb un lema clar: «Estem vius, som aquí».

Mercè Sibina és periodista.

La traïció dels líders, de Lluís Maria Xirinacs. La trilogia de memòries de Lluís Maria Xirinacs va ser durant molts anys el relat crític de referència sobre la Transició espanyola, en un moment en què aquesta només es qüestionava des de l'independentisme d'esquerres, i que els fets recents posen novament d'actualitat. Va ser publicada entre els anys 1993 i 1997, i Xirinacs hi reflexionava sobre el paper dels polítics durant el darrer franquisme, i feia èmfasi en les renúncies de dirigents de l'esquerra i del catalanisme, que van derivar en la restauració monàrquica i la Constitució del 78, a la qual es va oposar com a senador des de la cambra alta.

Antologia de Spoon River, d'Edgar Lee Masters. És la primera traducció completa al català d'aquesta obra mestra, a càrrec dels poetes Jaume Busquet i Miquel Àngel Llauger. L'autor va publicar els primers poemes de l'antologia l'estiu de 1914 a la revista literària *Mirror*, amb el pseudònim de Webster Ford, nom d'un dels personatges que desfilen pel cementiri de Spoon River, i l'any següent ja veien la llum en forma de llibre, amb un èxit tan clamorós que el mateix 1915 ja se'n van exhaurir dinou edicions.

Germaine Gargallo: Cos, pintura i error, de Cristina Masanés. En la cruïlla entre el document biogràfic i l'assaig narratiu, aquest text ressegueix la vida de Germaine Gargallo (1880-1948) i indaga en la singular relació entre la model de pintors, Carles Casagemas i Pablo Picasso. Rigorosament documentat en arxius públics i privats a Barcelona i París, recupera el pols d'una època i el trajecte d'una dona a qui l'imaginari masculí va projectar un llarg currículum de seducció. Un text que va de la pintura a la vida i del cos a la seva representació.

El pacifista que pretenia volar una discoteca, de Joan Gasull. El cas Tiffany's forma part de la memòria col·lectiva de diverses generacions. L'autor del llibre va viure els fets de molt a prop i en fa una narració novel·lada, trepidant i fidedigna, molt diferent de la versió manipulada i propagandista que en va donar el règim franquista. És un dels grans èxits de l'editorial, que en va fer una dotzena de presentacions, sempre amb èxit de públic.

Intimissimi, de Joan Isaac. És el primer llibre de poesia de Joan Isaac. A *Intimissimi*, es val de la poesia (en aquest cas, de la paraula nua, del vers desproveït de l'embolcall de la música) per confessar-se, per mostrar el seu jo més íntim, per revelar les seves inquietuds i els seus anhels, per mostrar la seva ànima, nua, a aquells lectors que tinguin «ulls de sentiment», com diu el poeta Joan Manresa al pròleg.